

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10128

гр. София, 06.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 145 СЪСТАВ, в закрито заседание на
шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НОРА ВЛ. МАРИНОВА

като разгледа докладваното от НОРА ВЛ. МАРИНОВА Гражданско дело №
20231110132257 по описа за 2023 година

намери следното:

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Ищецът е представил писмени доказателства, които са допустими, относими и
необходими.

Следва да се допусне поисканата от страните съдебно-автотехническа експертиза,
както и поисканите от страните свидетели при режим на призоваване.

Не следва да се уважат исканията на ищеца за задължаване на ответника да представи
намиращ се в негово държане документ, както и за допускане на съдебно-икономическа
експертиза, тъй като не касаят установяване на спорни между страните факти.

Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА изготвянето на съдебно-автотехническа експертиза със задачи, поставени
от ищеца в исковата молба и от ответника в отговора на исковата молба.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на САТЕ в размер на 600 лв., вносими поравно от
страните в едноседмичен срок от съобщението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Й. Д. Й., който да бъде призован след представяне на
доказателства за внесен депозит.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства за установяване на механизма на
настъпване на ПТП и причинените от него щети чрез разпит на свидетеля Г. Н. Р., която да
бъде призована от адрес: гр. Б., при депозит в размер на 50 лв., вносим от ищеца в
едноседмичен срок от съобщението, и на свидетеля И. В. И., с адрес: гр. П., телефонен

номер *****, при депозит в размер на 50 лв., вносим от ответника в едноседмичен срок от съобщението.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателствените искания на ищеца за задължаване на ответника да представи намиращ се в негово държане документ, както и за допускане на съдебно-икономическа експертиза.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 11.04.2024г. от 10.45 часа, за когато да се призоват страните.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД както следва:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правна квалификация чл. 411 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сумата от 2013,46 лв., представляваща регресно вземане, възникнало с плащане на застрахователно обезщетение, ведно с ликвидационни разноски, за причинените вреди на л.а. „Х., в резултат на ПТП от 09.07.2021г., настъпило в гр. С.“, непосредствено преди кръстовището с бул. „К.“ в посока център, по вина на водача на л.а. „А., чиято гражданска отговорност към датата на ПТП е била застрахована при ответника, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 12.06.2023г. до окончателното изплащане на вземането, и сумата от 302,35 лв., представляваща обезщетение за забава в плащането на дължимата главница за периода 07.01.2022г. до 08.06.2023г.

Ищецът З. твърди, че на 09.07.2021г., в гр. С.“, непосредствено преди кръстовището с бул. „К.“ в посока център е реализирано ПТП между застрахования по застраховка „Каско“ при ищеца л.а. „Х. и л.а. „А., гражданската отговорност на водачите на който към датата на ПТП била застрахована при ответника. Твърди, че вина за настъпване на ПТП имал водачът на л.а. „А., който движейки се в най-дясната пътна лента, въпреки двойната непрекъсната линия, неправомерно предприел маневра за престрояване към съседната лява лента, при което настъпил удар със застрахования при ищеца автомобил. Твърди, че в резултат на ПТП на л.а. „Х. били причинени щети по задна броня, конзола на задна броня, заден десен калник, врата на багажник, които били описани в съставения Двустранен констативен протокол за ПТП от 09.07.2021г. Във връзка с процесното ПТП била заведена щета в ищцовото дружество, извършен опис на претенция и възложен ремонт на доверен сервиз, чиято стойност по издадена фактура се равнявал на сумата от 1998,46 лв. с ДДС, която била платена на сервиза с нареждане за кредитен превод на 04.10.2021г. Твърди, че с плащане на застрахователното обезщетение се е суброгирал в правата на застрахования собственик на увреденото имущество срещу ответника като застраховател на гражданската отговорност на виновния водач за стойността на платеното обезщетение за вредите и обичайните разноски за определянето му – общо за сумата от 2013,46 лв. Ищецът посочва, че отправил покана за плащане на регресното вземане към ответника на 03.12.2021г., но с отговор от 06.01.2022г. същият отказал изрично да плати, тъй като считал, че водачът на л.а. „А. нямал вина за

настъпване на ПТП. С оглед изложеното претендира за осъждането на ответника да плати регресното вземане в размер на 2013,46 лв., както и обезщетение за забава в размер на 302,35 лв. за периода от датата, следваща изричния отказ за плащане – 07.01.2022г. до 08.06.2023г. Претендира се и законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 12.06.2023г. до окончателното изплащане на вземането, както и разноски за производството.

Ответникът З. е подал отговор на исковата молба в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, с който оспорва предявените искове. Не оспорва фактите, че е бил застраховател на гражданската отговорност на водачите на л.а. „А. към датата на ПТП – 09.07.2021г., както и че ищецът като застраховател по застраховка „Каско“ на л.а. „Х. е платил обезщетение по имуществената застраховка в размер на 1998,46 лв. Оспорва вина за настъпване на ПТП да има застрахования при него водач, като оспорва същият да е имал противоправно поведение, което следвало от обстоятелството, че липсвало изявление за поемане на вината в подписания от страните Двустранен констативен протокол за ПТП. Оспорва механизма на ПТП, както и в резултат на същото да са настъпили твърдените вреди. Твърди, че причина за ПТП е станало поведението на водача на застрахования при ищеца л.а. „Х., който е нарушил разпоредбата на чл. 25, ал. 2 ЗДвП, като не е пропуснал намиращия се вдясно от него водач на л.а. „А., който е бил с предимство при маневрата. По изложените съображения прави евентуално възражение за съпричиняване на ПТП от водача на л.а. „Х. – Г. Н. Р.. Евентуално възражава срещу размера на предявения иск за главното вземане, който счита за завишен. Поради неоснователността на иска за главното вземане, счита за неоснователен и иска за акцесорното вземане за лихва за забава. Моли за отхвърляне на предявените искове и присъждане на разноски за производството.

В тежест на ищеца е да докаже, че в срока на застрахователното покритие на договора за имуществено застраховане вследствие виновно и противоправно поведение на лице, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника към датата на ПТП, е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение застрахователят е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди, както и че е поставил ответника в забава като е отправил покана за плащане на главното вземане, която е получена от ответника, респ. размера на обезщетението за забава.

В тежест на ответника е да докаже обстоятелствата, на които основава възражението си за съпричиняване, а именно, че пътната маркировка на мястото на ПТП е била такава, че водачът на л.а. „Х. – Г. Н. Р. е имал задължение да пропусне водача на л.а. „А., който се е намирал от дясната ѝ страна, че водачът на л.а. „Х.“ е разполагал с обективна възможност да пропусне л.а. „А.“ и да предотврати произшествието, а при доказване на фактите в доказателствена тежест на ищеца – че е платил претендираните вземания.

ОБЯВЯВА за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК обстоятелството, че ищецът е бил застраховател по имуществена застраховка „Б.“ на л.а. „Х. към датата на ПТП, че във връзка с ПТП при ищеца е заведена

щета и платено застрахователно обезщетение в размер на 1998,46 лв. и са направени ликвидационни разноси в размер на 15 лв., както и че към датата на ПТП ответникът е бил застраховател на гражданската отговорност на водачите на л.а. „А.

УКАЗВА на ответника на основание чл. 146, ал. 2 ГПК, че не сочи доказателства за плащане на претендираните вземания.

Страните сочат доказателства и правят доказателствени искания за установяване на останалите факти, тежестта на доказването за които носят, като относно доказателствената им стойност съдът ще вземе отношение с акта по същество на делото.

ПРИКАНВА страните към използване на способите на медиацията за решаване на спора чрез взаимни отстъпки, като им указва, че към СРС работи Център за спогодби и медиация (ЦМС), като повече информация и връзка с координаторите на програма „Спогодби“ може да се получи на адреса на центъра: гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 54, ет. 2, стая 204, както и на телефон: 02/8955 423 – координатор Мариана Николова или на електронна поща: spogodbi@srs.justice.bg. Съдът разяснява на страните и че съдебна спогодба може да се постигне във всяко положение на делото, като в този случай се събира държавна такса в по-нисък размер, съответно половината от внесената държавна такса се връща на ищеца на основание чл. 78, ал. 9 ГПК.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____